

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7896 van de rechtbank 's-Gravenhage van
16 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 maart 2002 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft de minister van Justitie het bezwaar van appellant ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2007, verzonden op 17 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

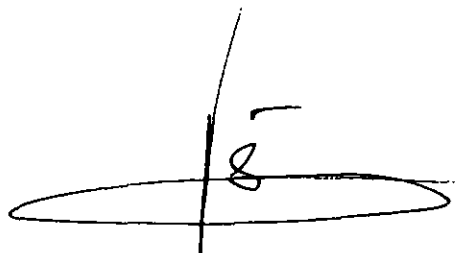
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2007

309-540.

Verzonden: 19 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

Rechtbank 's-Gravenhage

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAKingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 07/7896 BEPTDN**Inzake :** eiser, V-nummer : woonplaats
kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, mr.drs. R.
Dhalganjansing, advocaat te 's-Gravenhage,**tegen :** de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. J.J. Hofland, ambtenaar ten departemente.**I. PROCESVERLOOP**

1. Eiser, geboren op , bezit de Marokkaanse nationaliteit. Hij verblijft naar eigen zeggen sedert 2 april 1991 als vreemdeling in Nederland.

Op 29 december 1997 heeft hij een verzoek om toelating ingediend in het kader van de regeling witte illegalen (TBV 1996/4). Bij besluit van 4 november 1998 is dit verzoek niet ingewilligd. Tegen dit besluit heeft eiser op 1 december 1998 een bezwaarschrift ingediend. Bij schrijven van 27 mei 1999 heeft verweerder aan eiser medegedeeld dat hij de beslissing op bezwaar niet in Nederland mag afwachten. Bij schrijven van 25 november 1999 heeft verweerder aan eiser medegedeeld dat hij alsnog de behandeling van zijn bezwaarschrift in Nederland mag afwachten. Hierbij is tevens medegedeeld dat verzoekers bezwaarschrift zal worden beoordeeld aan de hand van TBV 1999/23.

Bij schrijven van 30 november 1999 heeft eiser in het kader van deze regeling stukken doen toekomen aan verweerder. Verweerder heeft dit schrijven aangemerkt als een aanvraag om toelating ingediend op grond van TBV 1999/23.

Op deze aanvraag is door verweerder op 17 juli 2000 afwijzend beslist. Eiser heeft tegen dit besluit op 14 augustus 2000 een bezwaarschrift ingediend.

2. Bij brief van 31 maart 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid.

Bij besluit van 14 maart 2002 heeft verweerder de bezwaarschriften van 1 december 1999 en 14 augustus 2000 ongegrond verklaard. Hierbij heeft verweerder tevens overwogen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor

Reg.nr. AWB 07/7896 BEPTDN

2

een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid. Tegen dit besluit heeft eiser op 3 april 2002 beroep ingesteld bij de rechtbank.

Bij uitspraak van 16 december 2003 (AWB 02/25234) heeft deze rechtbank, zittingsplaats Dordrecht, het tegen dit besluit ingediende beroep ongegrond verklaard. Hierbij heeft de rechtbank overwogen dat voor zover het besluit ziet op het driejarenbeleid, dit als een besluit in primo dient te worden gezien en heeft daarbij bepaald dat het beroep in zoverre ter behandeling als bezwaar aan verweerder dient te worden gezonden.

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

3. Bij schrijven van 20 februari 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 3 juli 2007. Eiser is niet ter zitting verschenen en heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt, nu eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor de oorspronkelijk gevraagde verblijfsvergunning. Voorts heeft eiser zich bediend van onjuiste gegevens, nu hij bij de aanvraag gebruik heeft gemaakt van een sofinummer dat niet aan hem toebehoorde. Ten slotte is het oorspronkelijke verblijfsdoel niet meer van toepassing, omdat eiser gelet op de aanvraag voor een verblijfsvergunning voor medische behandeling een ander verblijfsdoel nastreeft.

3. Eiser stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel, dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid, heeft gehandhaafd. Daartoe heeft hij onder meer aangevoerd dat verweerder voor beide aanvragen de destijds geldende regels met betrekking tot het driejarenbeleid had moeten toepassen. In TBV 1996/10 en Vc 1994 (hoofdstuk A4, 6.17) is namelijk niet als eis gesteld dat aan alle voorwaarden moet worden voldaan. Dat eiser in 2004 een aanvraag vanwege medische redenen heeft ingediend, brengt niet met zich dat het verblijfsdoel is gewijzigd.

Ten slotte is sprake van schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), nu eiser goed is ingeburgerd en al geruime tijd in Nederland woont.

Reg.nr. AWB 07/7896 BEPTDN

3

4. Het driejarenbeleid met betrekking tot een reguliere aanvraag is in de Vc 2000 neergelegd in hoofdstuk B1/4.10. In een reguliere procedure wordt het driejarenbeleid uitgewerkt als een beperking van de afwijzingsgronden zoals weergegeven in artikel 16 Vw 2000.

Voor toepassing van dit beleid dient aan de navolgende voorwaarden te worden voldaan:

1. op de aanvraag tot het verlenen, wijzigen of verlengen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, is drie jaren na ontvangst ervan niet onherroepelijk beslist;
2. de vreemdeling heeft gedurende deze periode rechtmatig verblijf gehad op grond van artikel 8 onder f, g of h, Vw 2000, in afwachting van de beslissing op deze aanvraag of het bezwaarschrift of het beroepschrift gericht tegen de afwijzing van deze aanvraag;
3. gedurende de relevante periode van drie jaar moet de oorspronkelijke aanvraag, dat wil zeggen het oorspronkelijk beoogde verblijfsdoel nog aan de orde zijn;
4. er mag geen sprake zijn van de afwijzingsgronden van artikel 16 Vw 2000, behoudens het mvv-vereiste en het middelenvereiste. Dit houdt in dat de vreemdeling zal moeten voldoen aan de beperking waaronder de vergunning tot verblijf zal worden verleend.

Daarnaast gelden nog de volgende afwijzingsgronden:

- er zijn onjuiste gegevens verstrekt dan wel gegevens achtergehouden, terwijl de achtergehouden gegevens tot afwijzing van de aanvraag zouden hebben geleid;
- de vreemdeling heeft zich zonder geldige reden onttrokken aan het toezicht.

5. De rechtbank stelt voorop dat de aanvraag van eiser van 31 maart 2001 bij de inwerkingtreding van de Vw 2000 ingevolge artikel 117, eerste lid, Vw 2000, is aangemerkt als strekkend tot verlening van een verblijfsvergunning krachtens die wet. Derhalve is de Vw 2000 op deze aanvraag van toepassing en daarmee ook het volgens de Vc 2000 ter uitvoering van die wet gevoerde beleid. Er is geen grond om verweerder gehouden te achten om aan de 'oude rechtspraak' toepassing te geven, ook niet indien dat voor de vreemdeling gunstiger zou zijn. Dat de in aanmerking te nemen termijn van drie jaar volgens die praktijk voor de inwerkingtreding van de Vw 2000 zou zijn verstreken, doet daaraan niet af. De rechtbank verwijst hiertoe naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 9 augustus 2004 (LJN AQ7030).

Vervolgens stelt de rechtbank vast dat uit de stukken die betrekking hebben op eisers aanvragen op grond van TBV 1996/4 en 1999/23, naar voren komt dat eiser tot 1 januari 1995 bij verschillende werkgevers gebruik heeft gemaakt van een sofinummer dat niet aan hem toebehoorde terwijl hij sinds 3 april 1992 in het bezit was van een sofinummer op zijn naam. Verweerder heeft deze omstandigheid in de onderhavige procedure als afwijzingsgrond gehanteerd, nu eiser zich heeft bediend van onjuiste gegevens. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dit in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen. De stelling van verzoeker - zoals ook ter zitting door

Reg.nr. AWB 07/7896 BEPTDN

4

zijn gemachtigde naar voren gebracht - dat hij slachtoffer is geworden van een fout van de zijde van de Belastingdienst, is tot op heden niet nader onderbouwd.

Reeds hierom is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiser ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

De stelling van verzoeker dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 8 EVRM is onvoldoende onderbouwd, zodat niet kan worden gezegd dat de weigering om eiser in Nederland verblijf toe te staan een schending oplevert van artikel 8 EVRM. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

6. Het beroep is derhalve ongegrond.

7. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr. AWB 07/7896 BEPTDN

5

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage.

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. G.P. Kleijn en in het openbaar uitgesproken op
16 juli 2007, in tegenwoordigheid van mr. drs. I. Goud, griffier.

RECHTSMIDDEL

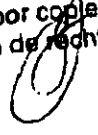
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van
de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het
beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en
moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger
beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie
www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 17 JUL 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

INTERNATIONALE RECHTSPRAKTIJK
MR DRS R. DHALGANJANSING

www.dhalganjansing.com
1989-1992 Corporate & Tax Lawyer, Shell
Since 1992 International Attorney at Law

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN 4977	
- 8 AUG 2007 B	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

PER FAX/POST: 365 13 80

Zakencentrum "DE RESIDENT"
CALLIOPESTRAAT 56
2511 GH 'S-GRAVENHAGE
TEL.: ++ 31 70 345 34 33
FAX.: ++ 31 70 345 34 32

Afdeling Rechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

VR/NI
ONE REF. IND-dossiernr. 9804-16-8100
V-nr.
TWO REF. Nouari/Staat
THREE

8 augustus 2007

AWB 07 / 7896

Hoger beroep uitspraak Rechtbank vvr Staatssecretaris van Justitie

Geeft eerbiedig te kennen;

vreemdeling van Marokkaanse nationaliteit, geboren op
wonende te
kiezende te 's-Gravenhage aan de Calliopestraat 56 (2511 GH) ten kantore van de advocaat
en procureur Mr Drs R. Dhalganjansing die verklaart ter zake tot het instellen van dit hoger
beroep bij de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State (en tot vertegenwoordiging ter
zake) bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

1. De Rechtbank 's-Gravenhage, n.z.p. Breda heeft bij uitspraak d.d. 24 oktober 2006 (Proc.nr. rechtbank 05/26203 BEPTDN) het beroep van appellant ongegrond verklaard (prod.1).
2. Appellant kan zich niet verenigen met de vorengemelde uitspraak en komt hiertegen op door middel van dit beroepschrift.
3. Ter zake van de gronden van het hoger beroep verwijst appellant primair naar de inhoud van het beroepschrift bij de rechtbank en hetgeen ter zitting zomede in het bezwaarschrift is aangevoerd, waarvan de inhoud als hier geïnscreerd en als onderdeel uitmakende van dit beroepschrift wordt beschouwd. Appellant voert aanvullend de navolgende grieven aan.

Eerste grief. Oude regelgeving van toepassing

4. De rechtbank heeft in onderdeel 5 van haar uitspraak ten onrechte geoordeeld dat op de onderhavige aanvragen van appellant de Vreemdelingenwet 2000 van toepassing is. Op grond van artikel 117, tweede lid Vw is juist de oude Vreemdelingenwet toepasselijk. Vaststaat dat zowel ten aanzien van de aanvraag van 29 december 1997 (TBV 1996/4) als de aanvraag van 30 november 1999 (TBV 1999/23) de termijn van drie jaren is verstreken op 30 december 2000 respectievelijk 1 december 2002. De rechtbank heeft ten onrechte alleen de aanvraag van 31 maart 2001 in de beoordeling heeft betrokken. De uitspraak dient als zijnde onjuist en gebrekkig gemotiveerd te worden vernietigd.

MR DRS R. DHALGANJANSING

2

Tweede grief. Geen onjuiste gegevens verstrekt.

5. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat appellant niet zou hebben onderbouwd dat appellant slachtoffer is geworden van een fout tijdens de belastingdienst. Appellant wordt hierdoor ten onrechte opgezaaid met een haast onmogelijke bewijs. Het is een feit van algemene bekendheid dat bij de belastingdienst vele fouten worden gemaakt. Onder de gegeven omstandigheden heeft de rechtbank ten onrechte nagelaten verweerder op te dragen dat appellant geen slachtoffer zou zijn fouten van de belastingdienst. De uitspraak kan geen stand houden.

Derde grief. Schending artikel 8 EVRM

6. De rechtbank gaat anders het EHRM met grote slagen door artikel 8 EVRM. Artikel 8 EVRM behelst evenzeer de bescherming van het prive-leven, zijn woning en zijn correspondentie. Artikel 8 EVRM is niet slechts beperkt tot familie- en gezinsleven. Appellant heeft familie en vrienden in Nederland. Door de uitspraak van de rechtbank wordt dit geheel genegeerd en dient te worden vernietigd.

MET CONCLUSIE:

- I tot gegrondverklaring van het hoger beroep en vernietiging van de bestreden uitspraak en het bestreden besluit op bezwaar en het primair besluit met vergoeding van de door appellant geleden schade, zonodig op te maken bij staat (art. 8:75 Awb);
- II tot veroordeling van gedaagde in de kosten van de procedure in beide instanties (art. 8:75 Awb) alsmede van de bezwaarschriftprocedure (art. 7:15 Awb).

bijlage : producties

advocaat-gemachtigde